

Lab 3

Wprowadzenie

Zadanie polega na stworzeniu i wypisaniu abstrakcyjnego drzewa składni (ang. abstract syntax tree, AST). Drzewo składni powinno uwzględniać w swoich węzłach następujące konstrukcje:

- wyrażenia binarne,
- wyrażenia relacyjne,
- instrukcje przypisania,
- instrukcje warunkowe if-else,
- pętle: while oraz for,
- instrukcje break, continue oraz return,
- instrukcje print,
- instrukcje złożone,
- tablice oraz ich zakresy.

Przykładowo, dla poniższego [kodu](#):

```
A = zeros(5); # create 5x5 matrix filled with zeros
D = A.+B' ;   # add element-wise A with transpose of B

for j = 1:10
    print j;
```

translator powinien stworzyć odpowiadające mu drzewo składni (AST) oraz wypisać jego tekstową reprezentację na standardowym wyjściu:

```
=
| A
| zeros
| | 5
=
| D
| .+
| | A
| | | TRANSPOSE
| | | B
FOR
| j
| RANGE
| | 1
| | 10
| PRINT
| | j
```

Przykładowe pliki wejściowe: [example1.m](#), [example2.m](#), [example3.m](#)

oraz odpowiadające wyjściowe drzewa składni: [example1.tree](#), [example2.tree](#), [example3.tree](#)

- Do rozwiązania zadania można użyć generatora parserów PLY.
- Rozpoznawany język powinien być zgodny ze stworzoną gramatyką. Obecność białych znaków, sposób sformatowania tekstu nie ma wpływu na postać drzewa.
- Drzewo abstrakcyjne składni (AST) powinno być wypisywane tylko dla syntaktycznie poprawnego wejścia.
- Translator powinien wykrywać niepoprawne syntaktycznie wejście. W takim przypadku lepiej nie tworzyć drzewa syntaktycznego, ale dla niepoprawnych linii wypisywać numer linii wraz z informacją że wystąpił błąd.
- Do stworzenia translatora, można użyć poprzednio stworzonych plików scanner.py, Mparser.py. Nowe pliki, które zostaną stworzone, to [AST.py](#), [TreePrinter.py](#) oraz [main.py](#).
- W trakcie parsingu należy stworzyć drzewo syntaktyczne. Różnica między (konkretnym) drzewem parsingu (ang. *parse tree*) a (abstrakcyjnym) drzewem syntaktycznym (ang. *syntax tree*) opisana jest [tutaj](#).
- W zależności od rodzaju nieterminala należy zdefiniować specyficzne dla nich klasy lub struktury danych (stała, zmienna, przypisanie, wyrażenie arytmetyczne, wyrażenie porównania, instrukcja warunkowa, lista instrukcji, itp.).
- Dla każdej klasy należy zdefiniować funkcję printTree wypisującą odpowiadającą danemu węzłowi część drzewa syntaktycznego.
- Wszystkie funkcje printTree należy zdefiniować odpowiednio w klasie TreePrinter. Funkcje te zostaną zainstalowane w klasach odpowiadającym węzłom drzewa abstrakcyjnego przy pomocy dekoratora @addToClass.

[@addToClass](#). Dekoratory opisane są szczegółowo w *M. Lutz, Learning Python, 4th Ed., Chapt. 38*.